

Освештана капела Светог Платона Бањалучког на Војнотехничком институту – Богослужио Патријарх Порфирије (ФОТО/ВИДЕО)

У ове дане, суочени смо са великом трагедијом у нашем народу. Сви осећамо најдубљи могући бол и наравно да је то пораз за све нас, и наравно да би у оваквим тренуцима најмудрије, најисправније, најбоље за све нас било да ћутимо и да колико год можемо успоставимо хармонију на сва ова три нивоа нашег постојања, да се погрузимо у себе, у своју душу, да се свако од нас запита, први ја – Шта је то што сам суштински позитивно учинио да може да се деси међу нама оваква трагедија? Сви смо криви, од којих сам први ја. Почевши од тога да ли су наше молитве биле исправне, да ли су биле довољне да учине оно што не може људска рука и људска снага, јер, поједностављено говорећи, у оваквим случајевима, када се трага за кривцима, наравно да можемо дефинисати да нам је околина, амбијент у коме живимо несавршен, као што је увек и свагда. Духовни ниво, корен нашег постојања, суштински, јеванђелски, по речи Божијој, јесте унутарње огледало у којем свако себе у најдубљој тајности огледа и сагледава. То је унутарњи регулатор који даје простора благодати Божијој и који једини има снагу да када се укрсте спољашње околности, време и простор у којем

живимо, са својим изазовима и наша унутарња пукнућа, једини има капацитет суштински да нас врати себи, рекао је Патријарх Порфирије у беседи, у четвртак 04. маја 2023. године.

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије служио је свету архијерејску Литургију у четвртак 04. маја 2023. године, у капели Светог Платона Бањалучког на Војнотехничком институту у Београду, уз саслужење Његовог Преосвештенства Епископа липљанског г. Доситеја, викара Његове Светости, свештенства и ђаконства Архиепископије београдско-карловачке.

Пре свете Литургије Патријарх Порфирије освештао је капелу, уз саслужење Преосвећеног Епископа липљанског г. Доситеја и молитвеном присуству припадника Војске Србије и потпредседника Владе и министра одбране Републике Србије г. Милоша Вучевића.

Поучавајући сабране архипастирском беседом, Његова Светост је рекао да ми добро знамо да је човек биће које пројављује себе, функционише на много нивоа, које бих ја свео на три нивоа – један је социјални, један је психолошки, то обухвата и унутарње наше стање и наше тело, а онда долази и духовни ниво. То нису наравно подељени сегменти нашег постојања и нашег живота. Све заједно то чини оно што ми јесмо, а ми се манифестујемо, показујемо, дејствујемо, постојимо на сва та три нивоа. У најновије доба некако, из много разлога, углавном сводимо живот на социјални и на психолошки и неретко под тим психолошким, подразумевамо и духовни. Онда, најчешће многи који имају елементарна познања азбуке психологије виде кроз ту своју способност могућност да тумаче и оно што је духовно. Духовно, међутим, није од човека. Духовно је од Духа Светог, од благодати Божије, а до човека у тој сфери постојања јесте да колико год може отвори себе за дејство Духа Светог.

У ове дане, суочени смо са великом трагедијом у нашем народу. Сви осећамо најдубљи могући бол и наравно да је то пораз за све нас, и наравно да би у оваквим тренуцима најмудрије, најисправније, најбоље за све нас било да ћутимо и да колико год можемо успоставимо хармонију на сва ова три нивоа нашег постојања, да се погрузимо у себе, у своју душу, да се свако од нас запита, први ја – Шта је то што сам суштински погрешно учинио да може да се деси међу нама оваква трагедија? Или – Шта је то што нисам довољно учинио да бих посведочио најдубљу истину да је човек биће које је створено за вечност и да је смисао његовог постојања у заједници са Богом и заједници са другим људима? Тек у оваквим тренуцима који огољено показују колико смо мали, колико смо на погрешном путу, колико су нам приоритети погрешни и промашени запитамо се најпре у неверици, а онда нажалост у

другом кораку трагајући за кривцима, а заправо треба се погрузити у себе, рекао је Његова Светост.

Ако ћемо о кривици, сви смо криви, од којих сам први ја. Почевши од тога да ли су наше молитве биле исправне, да ли су биле довољне да учине оно што не може људска рука и људска снага, јер, поједностављено говорећи, у оваквим случајевима, када се трага за кривцима, наравно да можемо дефинисати да нам је околина, амбијент у коме живимо несавршен, као што је увек и свагда. Али, када се укрсте спољашњи фактори са ко зна каквим најдубљим фрустрацијама, ломовима који по правилу немају рационалног објашњења у нечијој души, када дође до кратког споја између та два нивоа и те две реалности имамо већу или мању трагедију, а нажалост нама се десило да имамо такву да не можемо речима да је опишемо. Духовни ниво, корен нашег постојања, суштински, јеванђелски, по речи Божијој, јесте унутарње огледало у којем свако себе у најдубљој тајности огледа и сагледава. То је унутарњи регулатор који даје простора благодати Божијој и који једини има снагу да када се укрсте спољашње околности, време и простор у којем живимо, са својим изазовима и наша унутарња пукнућа, једини има капацитет суштински да нас врати себи, нагласио је Патријарх Порфирије.

После свете Литургије, Патријарх Порфирије освештао је славске дарове подовом славе капеле, а затим је служен помен за невино пострадале основце и њиховог школског чувара Драгана.

tvhram.rs